

opusdei.org

Geertrui getuigt in “Kerk en Leven”

We publiceren hier een getuigenis van Geertrui Segers, uit Zwijnaarde, zoals het onlangs verscheen in een nummer van Kerk en Leven (23-6-10).

15-7-2010

Geertrui Segers-De Smedt, 41 jaar, gehuwd met Jef Segers, moeder van Liese (18), Linde (16), Ward (14), Evert (12), Ruben (10), Seppe (6) en Nele (2), directrice lagere school.

Vrienden van ons nodigden ons een aantal jaren geleden op een zo enthousiaste manier uit naar de parochie van Sint-Pieters-Buiten (Gent). We gingen er één keer op zondag en zijn er gebleven. Het is ook op vraag van onze kinderen dat we daar blijven gaan. De dynamiek van de parochie, alsook de authenticiteit van de liturgie spreekt ons enorm aan.

Zelf ben ik de zevende van acht kinderen en afkomstig uit een gelovig gezin, waar alles vrij traditioneel verliep.

Rond mijn 17-18 jaar begon ik echter te hunkeren naar meer diepgang in mijn leven. Via één van mijn broers heb ik dan het Opus Dei leren kennen, wat voor mij de start was van een heel persoonlijke geloofsbeleving en een diepere en frequentere omgang met God. Wat mij enorm aangreep was de

ontdekking dat we kinderen van God zijn en Hem dus papa, vake, kunnen noemen en Hem alles toevertrouwen wat we maar willen. Opeens kwam een liefdesaroma naar mij toe, daar waar mijn geloof tot dan toe grotendeels een vervullen van een aantal voorschriften was geweest. Hoe zou ik Hem in de eucharistie niet willen opzoeken ? Klonk het opeens.

Het heeft mijn leven een totaal andere dimensie gegeven. Ik wilde meer weten en volgde lessen die me hielpen om de rijkdom van ons geloof beter te begrijpen. Anderzijds werd het voor mij duidelijk (ja, dat moeten we ons op een bepaald moment wel afvragen) dat Hij me als moeder van een gezin wilde. En inderdaad, ik vond de liefste echtgenoot en de beste vader. Hij zegende ons met zeven parels van kinderen.

In mijn dagelijks leven staat mijn gezin op nummer één, maar Onze-Lieve-Heer maakt wel degelijk deel uit van ons gezin. Pas daarna komt mijn werk. Ik heb er dan ook voor gekozen om sinds dit jaar minder te werken. Het huishouden is natuurlijk degelijk ondersteund, zodat wanneer ik met de kinderen thuiskom, ik echt met hun opvoeding, vreugden en zorgen kan bezig zijn: een passioneel beroep!

's Avonds nemen we tijd voor een gezinsgebed (met intenties die de kinderen dan aanbrenge) en dan wordt de gitaar erbij gehaald en zouden we uren kunnen zingen. Op een ander moment proberen we de rozenkrans te bidden. Wie wil, bidt mee.

Af en toe gaan Jef en ik met z'n tweetjes uit en hierbij horen ook een tweetal weekendjes per jaar die gereserveerd zijn voor ons beiden.

Verder ben ik nog geëngageerd in een kinderclub die kindjes van 4-8 jaar eenmaal per maand samenbrengt voor catechese (thema van geloof of een deugd), dit aangevuld met sport, spel, knutselen. We maken samen ook deel uit van een studiegroep rond opvoeding van kinderen IDF (Instituut voor de Familie), waar koppels samenkomen en onder de vorm van rijke case-studies gezinssituaties analyseren om er veel aan op te steken voor de dagdagelijkse thuissituaties. Met onze 'open-deurmentaliteit' thuis is gezinsorganisatie natuurlijk ook één van mijn passies!

---

pdf | Document automatisch
aangemaakt door <https://opusdei.org/nl-be/article/geertrui-getuigt-in-kerk-en-leven/> (31-3-2025)